

บทความวิจัย

**การเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยใช้กลวิธีลินซ์และเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี**

ยูหารี มะเซ่ง* อะหมัดซากี มาหามะ** มูฮัมหมัดซารีฟ หะยีสะมาแอ*** มะซีดี สาแล****
มะวัดะฮ์ จะปะเกีย*****

* อาจารย์ (ภาษาอาหรับ) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

** อาจารย์ (อิสลามศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

*** ดร. (ภาษาอาหรับ) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

**** อาจารย์ (อิสลามศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

***** อาจารย์ (ภาษาอาหรับ) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

บทคัดย่อ

วิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับของผู้เรียน 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์และเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอาหรับ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบ (t – test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ของผู้เรียน จากการประเมินก่อนและหลังการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์และเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งพบว่าคะแนนการประเมินการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์ ค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 24.5 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.802 คิดเป็นร้อยละ 61.25 เปอร์เซนต์ และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 37.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.871 คิดเป็นร้อยละ 93 เปอร์เซนต์ และมีคะแนนความคงทนเฉลี่ย 34.4 คิดเป็นร้อยละ 86 เปอร์เซนต์ มีค่าสถิติ t เท่ากับ 20.0526 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์และเทคนิคการพูดสนทนาหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์นี้ นอกจากจะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น
แล้วยังสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์และจำได้นานขึ้นอีกด้วย มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : กลวิธีลิ้นซ์, การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับ, ความคงทนในการจำคำศัพท์,เทคนิคการพูด เพื่อ
การสื่อสาร

RESEARCH

The learning and Retention of Arabic vocabulary using the LINCS Strategy and Communicative Drills of the first-year students in the Teaching Arabic Department, Faculty of Education Fatoni University

Yuhari Maseng Ahmadzakee Mahama** Muhammadsyarif Hayisama-ae*** Mahsidi Salae**** Mawaddah Japakiya******

** Lecturer (Arabic Language) Lecturer of Teaching Arabic Department, Faculty of Education, Fatoni University*

*** Lecturer (Islamic Studies) Lecturer of Teaching Islamic Studies Department, Faculty of Education. Fatoni University*

**** Ph.D (Arabic) Lecturer of Teaching Arabic Department, Faculty of Education, Fatoni University*

***** Ph.D (Islamic Studies) Lecturer of Teaching Islamic Studies Department, Faculty of Education, Fatoni University*

****** Lecturer of Teaching Arabic Department, Faculty of Education, Fatoni University*

Abstract

This research aims to 1. To develop the resilience of remembering Arabic vocabulary of the learners. 2. To compare the learners' learning achievements on Arabic vocabulary before and after learning management using the LINCS Strategy and Communicative Drills. The sample consisted of first-year students in Arabic Language Teaching. Faculty of Education, Fatoni University The research tools were learning management plans. Arabic Vocabulary Knowledge Quiz The statistics used in the research were the mean ($\bar{x}$), the standard deviation (S.D.) and the difference test. Mean by test (t – test for Dependent Samples)

The results of the research showed that the results of the analysis of the achievement of vocabulary memorization using the LINCS Strategy of the learners. From the pre- and post-experimental evaluation of learning management using the LINCS Strategy and Communicative Drills. There are obvious differences. It was found that the learning

management assessment scores using the Lynch method were The pre-test mean was 24.5, the standard deviation was 1.802, representing 61.25 percent, and the post-test mean score was 37.2, the standard deviation was 0.871, representing 93 percent, and the mean persistence score was 34.4. It was 86 percent with a t statistic of 20.0526. Therefore, it was concluded that the learning management using the Lynch strategy and the conversational technique after the experiment was higher than before the experiment. demonstrated that learning management using this Linz method In addition to increasing the learning achievement of the students higher and can also make the students achieve their objectives and remember them longer. Significant at the 0.05 level

Keywords: LINC Strategy, Arabic vocabulary learning, retention of Vocabulary, Communicative Drills

บทนำ

ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ในปัจจุบันภาษาต่างประเทศได้เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อประเทศไทยเรา ด้วยเหตุผลในหลายๆปัจจัยเช่น ความสัมพันธ์ทางเชื้อชาติและถิ่นที่อยู่อาศัยตามสภาพภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์ทางด้านศาสนา ความสัมพันธ์ทางด้านการธุรกิจ ความสัมพันธ์ทางด้านการทูต ความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี การศึกษาวิชาการต่าง ๆ การศึกษาภาษาต่างประเทศโดยตรง และการท่องเที่ยว เป็นต้น ด้วยเหตุผลหลายๆปัจจัยที่ทำให้การศึกษาค้นคว้าภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง มีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อพัฒนาภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านการอ่าน การฟัง การเขียน การพูดและการแปลความหมาย และโดยเฉพาะในด้านการสื่อสารเช่น การสื่อสารทางด้านการศึกษา การสื่อสารทางด้านการธุรกิจ และการสื่อสารทางด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น

นิธิดา อติภทรนันท์ (2541) กล่าวว่า: การสอนคำศัพท์นั้นมีจุดประสงค์ที่ไม่เพียงพอบแต่ให้ผู้เรียนทราบความหมาย แต่ควรจะครอบคลุมถึง ความสามารถในการรำลึกคำได้จึงได้เสนอกลวิธีในการสอนคำศัพท์ที่น่าจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถ่องแท้ และระลึกถึงคำที่จะใช้ได้ เช่นการนำเสนอโดยการสาธิต โดยการใช้กริยาท่าทางประกอบคำอธิบายโดยการใช้สื่อการสอนเช่น รูปภาพ หุ่นจำลอง และของจริง การอธิบายโดยใช้สถานการณ์หรือบริบท การใช้คำนิยามเป็นการอธิบายความหมายของคำศัพท์ในภาษาอาหรับ การแสดงให้เห็นความสำคัญของคำศัพท์และคำอื่นและการใช้พจนานุกรม

Nattingar (1988) กล่าวว่า: การเรียนรู้คำศัพท์ ประกอบไปด้วย 2 ปัจจัยหลัก คือความเข้าใจในคำศัพท์และการผลิตคำศัพท์ ความเข้าใจเกิดจากการใช้กลวิธีเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และรวมไปถึงความคงทนในการจำ ด้านผลิตคำศัพท์นั้นเกิดจากการที่ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากกลวิธีการเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถรำลึกถึงคำศัพท์ที่ได้จดจำไว้และนำมาใช้ได้

ผลจากการจัดการเรียนการสอนพิเศษภาษาอาหรับเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนมากจำคำศัพท์ภาษาอาหรับได้น้อยมาก ถึงแม้จะเรียนเคยเรียน เคยท่องมาแล้ว แต่ไม่สามารถก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ และไม่สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนและนำไปใช้ได้ ด้วยหลายๆปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเรียนรู้ เช่น กระบวนการหรือเทคนิคการสอนที่ผ่านมา ผู้สอนส่วนมากได้เลือกวิธีการสอนแบบเน้นบรรยาย ผู้เรียนจึงขาดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ขาดสื่อการสอนที่เหมาะสม ขาดการสร้างความสนใจของผู้เรียน ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องศึกษาค้นคว้าหาเทคนิคหรือวิธีการสอนคำศัพท์ภาษาอาหรับที่สามารถเชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่กับคำศัพท์เดิมที่มีอยู่ของผู้เรียน และสามารถพัฒนาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับได้นานขึ้น

วิธีการสอนคำศัพท์โดยกลวิธีลินซ์ (LINCS Strategy) เป็นการสอนวิธีหนึ่งที่น่าสนใจซึ่งจะช่วยพัฒนาความจำและความรู้คำศัพท์ กลวิธีลินซ์ (LINCS Strategy) ซึ่งนำเสนอโดย Ellis (1998) หมายถึง กลวิธีลินซ์ช่วยให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงระหว่างความหมายของคำศัพท์ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและจดจำในสิ่งที่เรียนมามากขึ้น กลวิธีลินซ์ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. L ([List the part): การบันทึกคำศัพท์ใหม่ คือ การจดบันทึกคำศัพท์ใหม่
2. I (Indicate a reminding word): การกำหนดคำช่วยจำ คือ คำที่ช่วยจำที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการผูกเรื่อง และวาดภาพประกอบ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำและระลึกได้
3. N (Note a Lincing story): การผูกเรื่อง จุดประสงค์การผูกเรื่อง คือ ฝึกให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์ใหม่เชื่อมโยงกับคำศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งคือคำที่ผู้เรียนเลือกมาเป็นคำช่วยจำ
4. C (Create a Lincing picture): วาดภาพประกอบ เป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ ภาพที่วาดขึ้นนั้น ต้องเป็นภาพที่แสดงถึงลักษณะสำคัญของความหมายคำศัพท์ที่เรียนและต้องเกี่ยวเนื่องกับคำสำคัญ
5. S (Self - test): การตรวจสอบ หลังจากสร้างบัตรคำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้เรียนต้องสามารถตรวจสอบว่า ตนเองเข้าใจความหมายคำศัพท์และจดจำคำศัพท์นั้นได้หรือไม่

Ellis (1998) ยังได้แนะนำ วิธีการนำกลวิธีลินซ์ไปใช้ในการสอนไว้ 4 ลำดับขั้นดังต่อไปนี้

- ขั้นที่ 1 ขั้นแสดงตัวอย่าง (I do it ; teacher Constructed)
- ขั้นที่ 2 ขั้นทดลอง (We do it ; Class Consturcted)
- ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (They do it; Cooperative-Group Constructed)
- ขั้นที่ 4 ขั้นทบทวน (You do it ; Individual Constructed)

ผู้วิจัยได้ศึกษาเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือฝึกปฏิบัติที่จะช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นั่นคือเทคนิคการเรียนรู้แบบการฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร (Communicative Drills) ซึ่งเป็นการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบตามจินตนาการ เช่น พูดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง (Situation) พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ (Imaginary Situation) พูดบรรยายภาพหรือสถานการณ์แล้วให้เพื่อนวาดภาพตามที่พูด (Describe and Draw) เป็นต้น

ความคงทนในการจำ กล่าวโดยอาดัม (Adam. 1998 : 9) และชัยพร วิชชาวุธ (2540 : 19) ซึ่งหมายถึง ความสามารถของสมองในการเก็บสิ่งที่เรียนรู้ หรือจากประสบการณ์ที่รับรู้มาแล้ว หลังจากทิ้งไว้ระยะเวลาหนึ่งสามารถระลึกได้หรือคนคว้ามารู้ ในสถานการณ์ที่จำเป็น ซึ่งความคงทนก็คือความจำของผู้เรียนนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับของผู้เรียนโดยใช้กลวิธีลิ้นซ์และเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้มีความคงทนในการจำคำศัพท์หลังจากการจัดการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์และเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับที่สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยกลวิธีลิ้นซ์และเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนีที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน
2. ขอบเขตระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลองวิจัย 7 สัปดาห์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่องการเรียนรู้และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยใช้กลวิธีลิ้นซ์และเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการสอนภาษาอาหรับ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ทดสอบบอกความหมายของคำศัพท์ และส่วนที่ 2 ทดสอบการนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยค แบบทดสอบนี้นำมาใช้ทั้งหมด 3 ครั้ง ดังนี้
 - 1.1 แบบทดสอบก่อนเรียน (ทดลองก่อนทดลอง)
 - 1.2 แบบทดสอบหลังเรียน 1 วัน (ทดลองหลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 1 วัน)
 - 1.3 แบบทดสอบหลังเรียนไป สัปดาห์ (ทดลองหลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 14 วัน)
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับก่อนการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมาย โดยสอนตามแผนการสอนจำนวน 7 แผน เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ
3. ผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับหลังการเรียน
4. หลังจากสิ้นสุดการทดลองและทิ้งช่วง 14 วัน ผู้เรียนต้องทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งถูกจัดเรียงลำดับข้อใหม่เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) คำนวณจากสูตร ซึ่งใช้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับที่การสอนโดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. วิเคราะห์ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับที่การสอนโดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับก่อนเรียนและหลังเรียนที่สอนโดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบในชั้นเรียนก่อน หลังการทดลอง 1 วัน และหลังจากทดลอง 14 วัน

ลำดับ	คะแนนก่อน ทดลอง	คะแนนหลัง ทดลอง	คะแนนที่ เพิ่มขึ้น	คะแนนหลังจากทดลอง 14 วัน
1	22	37	15	35
2	27	38	11	37

3	22	38	16	34
4	23	38	15	34
5	26	37	11	32
6	24	35	11	34
7	26	37	11	34
8	24	37	13	3
9	24	37	13	34
10	27	38	11	36
ร้อยละ	61.25	93	31.75	86
$\bar{x}$	24.5	37.2	12.7	34.4
S.D.	1.802	0.871	1.9	1.280

จากตารางที่ 1 ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 24.5 คิดเป็นร้อยละ 61 เปอร์เซนต์ คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 37.2 คิดเป็นร้อยละ 93 เปอร์เซนต์ และคะแนนเฉลี่ยความคงทนหลังจากทดลอง 1

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนแบบทดสอบก่อนการทดลอง หลังการทดลองและหลังจากทดลองแล้ว 14 วัน มีค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t ของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

การทดลอง	N	$\bar{x}$	S.D.	t	sig
ก่อนการทดลอง	10	24.5	1.802	20.0526	.000
หลังการทดลอง	10	37.2	0.871		
หลังจาก 14 วัน	10	34.4	1.280		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นจี่ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนแตกต่างกันโดยค่าเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 24.5 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.802 และคะแนนเฉลี่ยหลังการ

ทดลองเท่ากับ 37.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.871 ค่าสถิติ t เท่ากับ 20.0526 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์เพื่อความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์เพื่อความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และแสดงให้เห็นว่าคะแนนความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับหรือคะแนนหลังจากการทดลอง 14 วัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.4 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.280 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้นานขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่อาจนำมาอภิปรายดังนี้

1. ความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอาหรับของผู้เรียนหลังจากได้รับการสอนด้วยกลวิธีลิ้นซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนได้รับการสอน อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้น เพราะเหตุผลหลายประการดังนี้

ประการแรก การเรียนคำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความหมายคำศัพท์ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ กลวิธีใช้เสียงโดยในขั้นการกำหนดคำช่วยจำ ผู้เรียนจะเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ใหม่เข้ากับความหมายของคำศัพท์ที่มีเสียงคล้ายกับคำศัพท์ใหม่ ซึ่งคำศัพท์คำนั้นผู้เรียนจำความหมายได้ดีอยู่แล้ว และผู้เรียนจะเกิดการวาดภาพในใจ เพื่อช่วยในการจำลักษณะที่สำคัญและโดดเด่นของความหมายคำศัพท์ใหม่กลวิธีการใช้เสียงและการใช้จินตนาภาพนั้นเป็นหนึ่งในวิธีในหลายๆกลวิธีความจำ (Memory Strategies) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนได้ในระยะยาว และสามารถดึงกลับมาใช้เมื่อจำเป็นจะต้องทำการสื่อสารและกลวิธีความจำนั้นเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในการเรียนรู้ (Oxford 1990) ซึ่ง Ausubel (1963) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้เชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่ในสมองของผู้เรียนแล้ว

ประการที่สอง นอกจากการเรียนคำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์ใหม่กับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ในขั้นของการบันทึกคำศัพท์ใหม่ (List the Part) ซึ่งผู้เรียนจะมุ่งความสนใจไปสู่ความหมายเฉพาะของคำที่สัมพันธ์กับบทเรียนกำหนดความสนใจไปที่บริบทของความหมายในบทเรียนแทนที่จะพยายามจำความหมายอื่นของคำศัพท์ด้วย

ประการที่สาม การเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสารซึ่งผู้เรียนจะลงมือบันทึกคำศัพท์ลงในบัตรคำตามขั้นตอน LINC เป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะผู้เรียนจะต้องฝึกคิดและฝึกพูดประโยคสั้นๆ ด้วยตนเอง การให้ผู้เรียนมีสมุดบันทึกเพื่อบันทึกสิ่งที่เรียน เป็นการสอนให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีการวางแผนการเรียนรู้โดยการจัดรวบรวมให้เป็นระบบ (Organizing) ซึ่งเป็นหนึ่งในกลวิธีอภิปัญญา (Metacognition Strategy) Oxford (1990) กล่าวคือ การใช้กลวิธีอภิปัญญา (Metacognition Strategy) ควบคู่ไปกับกลวิธีความรู้ความเข้าใจ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้นเนื่องจากผู้เรียนเกิดการรวบรวมจัดระบบและเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง

ประการสุดท้าย การเรียนคำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร จัดเป็นรูปแบบการส่งเสริมทักษะการสื่อสาร เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างคำตอบตามจินตนาการ เช่น พูดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ พูดบรรยายภาพหรือสถานการณ์แล้วให้เพื่อนวาดภาพตามที่พูด อีกทั้งยังเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้ผู้เรียนได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการสื่อสาร ส่งเสริมทักษะทางสังคม ซึ่งการอยู่ด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน ทักษะการทำงานด้วยกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วส่งเสริมที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น

2. จากการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับโดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนผ่านไปแล้ว 14 วัน พบว่า ผู้เรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับหลังจากสิ้นสุดการเรียนไปแล้ว 14 วัน เนื่องจากการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีลินซ์ร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนในการฝึกผู้เรียนให้นึกถึงความหมายหลาย ๆ ครั้ง โดยการกำหนดคำศัพท์ใหม่ ๆ การกำหนดคำช่วยจำ การแต่งประโยคเป็นเรื่องราวตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง พูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ และฝึกให้เชื่อมโยงความหมายหลาย ๆ วิธี ด้วยขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ผู้เรียนได้เจอคำศัพท์นั้นบ่อย ๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์นั้นได้

นอกจากขั้นตอนกลวิธีลินซ์จะช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ได้ดีแล้ว เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือฝึกปฏิบัติ ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนที่สามารถช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลินซ์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน นั่นคือเทคนิคการเรียนรู้แบบการฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะหมุนเวียนเปลี่ยนสลับคู่ใหม่ทุก ๆ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ฝึกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของคู่ใหม่ของตนด้วย เพราะการแลกเปลี่ยนการสื่อสาร ทักษะประสบการณ์และวิธีการ ทำให้สมองทำงานอย่างล้าลึก (Lyman,

1981) เช่น กระบวนการสัมพันธ์ความหมาย การสร้างภาพในสมอง จะช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียนดียิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป จากการอภิปรายผลการวิจัยทั้งหมดข้างต้นนั้น แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นร่วมเทคนิคการพูดเพื่อการสื่อสาร สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจำคำศัพท์ได้นานขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้ผู้เรียนจะต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้สอนที่สอนเนื้อหาเกี่ยวกับการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเรื่องการฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรการพัฒนาแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับในหลาย ๆ ระดับชั้น ที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในระดับสูงขึ้นต่อไป
3. ควรเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อฝึกฝนความชำนาญในการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอาหรับ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้นวัตกรรมอื่น ๆ หรือเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ที่ช่วยส่งเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้กลวิธีลิ้นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้ได้แนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

นิธิดา อติภทรนันท์. (2541). *การสอนคำศัพท์*. เอกสารประกอบกระบวนการวิชา 058450.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2546). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาสน์.

Elis, Edwin S. (1998). *Visual and Auditory LINC'S to Background Knowledge: A Key for Learning New Tems*. Available at [http / www. ldonline. org / d _ indepth teaching techniqueslelis _ lincs. pdf](http://www.ldonline.org/d_indepth_teaching_techniqueslelis_lincs.pdf).

Nattinger,J. (1998). *Some Cument Trends in Vocabulary Teaching in Carfer,R*.

Layman, F. (1981), *Think-Pair-Share*, Retrieved Aug. 15, 2007, Available at: [http: // www.wcer.wisc.deu/archive](http://www.wcer.wisc.deu/archive).

Oxford, R. L. (1990). *Language Learning Strategies: What Every Teadershould Know*. New York: Newbury Hous0e.